

ændres, så der kun kan udbetales dagpenge i en 6 måneders periode, der først kan påbegyndes 1 måned efter uddannelsens afslutning. Det vil betyde en besparelse på arbejdsløshedsdagpengene på ca. 100 mill. kr.

Til A, punkt 6

Bemærkninger:

De tre forslag sigter på at tilskynde unge arbejdsløse til at tage mod et uddannelses tilbud og øge deres muligheder for at få arbejde.

Den gældende regel, hvorefter unge under 20 år skulle have en aflønning svarende til mindstebetalingen på arbejdsmarkedet har ikke været med til at bedre unges beskæftigelsesmuligheder.

Endvidere er lønnen i forbindelse med beskæftigelsesprojekter meget ofte oppe i et helt urealistisk niveau. Det vil normalt ikke være muligt for unge senere at starte i et mere fast arbejde med en tilsvarende løn. Derfor foreslås betalingen i forbindelse med beskæftigelsesprojekter nedsat, således at unge ikke senere skal udsættes for de problemer, der skabes, når startlønnen er lavere, end hvad de har været vant til.

Besparelsen i forbindelse med forslaget vil i særlig grad komme amter og kommuner til gode.

Til A, punkt 7

Bemærkninger:

Det er venstres opfattelse, at bidragene fra arbejdsmarkedets parter skal gøres afhængige af arbejdsløshedsprocenten. Derved skabes der større ansvarlighed hos arbejdsmarkedets parter.

Det foreslås, at bidraget fra virksomhederne hæves med 700 mill. kr. Dette skal ses i sammenhæng med, at virksomhederne ved indførelse af en karenisdag (8 timer) ved sygdom sparer et tilsvarende beløb.

For A-kassemedlemmer skal bidraget hæves med 1.050 mill. kr., hvorved forholdet mellem virksomhedsandel og medlemsandel fastholdes.

Forslaget betyder, at arbejdsmarkedets parter finansierer omkring 35 pct. af dagpengeudgifter.

Til B, punkt 8 og 9

Bemærkninger:

Forudsætningen for efterlønsordningen var helt klart, at den fuldt ud skulle finansieres af arbejdsmarkedets parter. Der skulle ingen skattefinansiering være.

Det har vist sig, at arbejdsminister Svend Auken's beregninger over det forventede antal efterlønsmodtagere ikke holder stik. I 1981 ventedes 27.000 efterlønsmodtagere, og det netop fremlagte finanslovforslag opererer med 55.000 efterlønsmodtagere.

Det er derfor også klart, at den stigning i medlemsbidraget og arbejdsgiverbidraget, som blev vedtaget til dækning af udgifterne til 27.000 efterlønsmodtagere i 1981, ikke er tilstrækkeligt.

Venstre foreslår derfor, at medlemsbidraget øges som følge af det større antal efterlønsmodtagere. Forøgelsen skal være i størrelsesorden 1.000 mill. kr., således at det står i forhold til de forøgede omkostninger ved ordningen.

I en tid, hvor erhvervslivets omkostninger skal bringes ned, mener venstre ikke, at man kan hæve arbejdsgiverbidraget til ordningen.

Det er endvidere uheldigt, at der ingen harmoni er mellem den ydelse, man modtager som efterlønsmodtager, og den ydelse, man modtager, hvis man er folkepensionist eller invalidepensionist.

Det er imidlertid ikke rimeligt at ændre ordningen for de efterlønsmodtagere, der allerede er med i ordningen. Folketinget kan ikke tillade sig at ændre de forudsætninger, hvorunder de er gået ind i ordningen. Derfor gælder punkt 9 kun nye efterlønsmodtagere.

Forslaget vil endvidere sikre, at der ikke sker en forvriddning mellem dagpengesatsen og efterløns-satsen. Dette vil betyde en besparelse på ca. 300 mill. kr.

Til C, punkt 10

Bemærkninger:

Bistandslovens regler om forbigående kontanthjælp efter § 37 skal ændres, således at der er samme regler som for udbetaling af dagpenge.

Det skal understreges, at satsen efter 13 uger skal reguleres efter samme principper som regulering af dagpengene efter 13 ugers ledighed.

Det har i øvrigt vist sig, at den forbigående hjælp ikke er helt så forbigående som forudsat. Undersøgelser har vist (Århus kommune), at over 14 pct. af samtlige § 37-modtagere har modtaget støtten i mere end 2 år. Det har aldrig været hensigten med loven, at den skulle dække såvel underhold som faste udgifter i så lang en periode. Det er rimeligt, at den enkelte kontanthjælpsmodtager i løbet af en periode tilpasser sig de ændrede forhold (manglende beskæftigelse m. v.).

Det skønnes, at forslaget indebærer en besparelse for stat og kommune på ca. 100 mill. kr.